

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 18C/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317203999
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2317203999.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore žalobcu: D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX Š., právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, eventuálne o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o určenie, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2014 je neplatná, eventuálne, o určenie, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2014 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 765,42 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 765,42 eura od 25.10.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 22.02.2017 pôvodne domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2014 je neplatná, eventuálne, aby súd určil, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2014 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.03.2014 žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej žalobca v vystupuje ako spotrebiteľ, keďže uzatvoril Zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná Zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, a preto sa na žalobcu vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedenej Zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: Celková výška úveru 1.170 eur, Výška úrokovej sadzby - 70,02 % p.a., RPMN - 69,50%, Výška splátky - 62,69 eura, Počet mesačných splátok - 42, Celková čiastka splatná dlžníkom - 2.632,98 eura. Mal za to, že uvedená Zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o

zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi: absencia RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN, neprimeraná výška úrokovej sadzby, neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, absencia adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, absencia doby trvania Zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru, Dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v odklade splatnosti splátok, ďalej ustanovenia týkajúce sa nesplácania spotrebiteľského úveru, splatenia úveru pred lehotou splatnosti, spôsobu započítania splátky na istinu a úroky, spôsobu zániku záväzku, práva na odstúpenie od zmluvy a iné, ktoré sú súčasťou Zmluvných dojednaní no nie integrálnou súčasťou Zmluvy, pričom neprijateľnosť každej z uvedených zo zmluvných podmienok podrobne odôvodnil. Na podporu svojich tvrdení o (ne)prijateľnosti uvedených zmluvných podmienok poukázal na početnú judikatúru slovenských súdov. Ďalej uviedol, že žalovaný poskytol úver vo výške 1.001,30 eura, t.j. znížený o sumu 168,17 eura, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívnej služby. Žalobca sa zrejme nesúlad Zmlúv so zákonom pokúsil so žalovaným riešiť mimosúdnou cestou. Žalovaný bol predsporovými výzvami zo dňa 30.01.2017 upozornený na nedostatky a zrejme rozpory Zmlúv so zákonom. Žalovaný svojou odpoveďou zo dňa 03.02.2017 vyjadril svoj negatívny postoj k doriešeniu danej veci k spokojnosti oboch strán mimosúdnou cestou. Naliehavý právny záujem je v danom prípade odôvodnený potrebou deklarovať postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu, čo vyplýva predovšetkým z komunitárnej úpravy a judikatúry všeobecných súdov Slovenskej republiky. Je zjavné a jednoznačné, že spotrebiteľ, ako účastník Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, musí mať zachovanú možnosť domáhať sa prostredníctvom súdu vyslovenia toho, že zmluva, ktorej je účastníkom porušuje právnu úpravu, a teda spĺňa predpoklady na to, aby sa považovala za neplatnú alebo za bezúročnú a bez poplatkov. Spotrebiteľ sa zároveň nevie domáhať potvrdenia tejto skutočnosti inak, ako podaním určovacej žaloby, ktorej predmetom bude určenie zo strany súdu, že predmetná zmluva skutočne je v zmysle zákona neplatná alebo bezúročná a bez poplatkov, nakoľko nespĺňa niektoré zo zákonných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že naliehavý právny záujem je v tomto prípade daný z toho dôvodu, že žalobca (dlžník) potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých prostriedkov - v prípade vydania rozhodnutia zo strany súdu, že zmluva o úvere je neplatná alebo že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, bude takáto neistota odstránená a obom stranám (nielen žalobcovi, ale aj žalovanému) bude zjavné, v akom rozsahu ešte má žalobca (dlžník) plniť na účet žalovaného (veriteľa). Na základe uvedeného má žalobca za to, že Zmluva o úvere je neplatná, eventuálne poskytnutý úver zo Zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal tak povinnosť splatiť úver len do výšky istiny, ktorá sa rovná výške reálne poskytnutej sumy 1.001,30 eura. Za účelom právnej istoty žalobca navrhol alternatívny žalobný petít, takže zo strany súdu bude posúdené splnenie podmienok týkajúcich sa tak neplatnosti zmluvy a v prípade, ak by podmienky na neplatnosť zmluvy podľa posúdenia súdu naplnené neboli, potom by mal súd posúdiť, či daný úver spĺňa podmienky predpokladané zákonom o spotrebiteľských úveroch, kedy je možné ho považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené alternatívy sú logickým vyústením dvoch možností týkajúcich sa zmluvy o úvere - ak zmluva je neplatná (pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi) potom nie je potrebné posudzovať jej bezúročnosť a bez poplatkovosť a zároveň, ak zmluva je platná, potom môže byť z dôvodu porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona o spotrebiteľských úveroch považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Zároveň pripomenul aj rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, v rámci ktorej je ustálené tiež to, že súd z úradnej povinnosti musí skúmať platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (keďže právne postihnuté neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností, súd na takúto neplatnosť musí prihliadať, resp. z nej musí vyvodzovať dôsledky aj z úradnej povinnosti).

2. Žalobca spolu so žalobou podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého súd uznesením č.k. 18C/23/2017 - 16 zo dňa 02.03.2017 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX prislúchajúcej k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným zo dna 31.03.2014, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Žalovaný vo svojich vyjadreniach v prvom rade namietal neprípustnosť žaloby podľa § 137 písm. c) CSP (žalobca sa nedomáha určenia práva) ako aj podľa písmena d) uvedeného ustanovenia

(žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje). Poprel tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN a uviedol, že žalobca neoznačil žiadny dôkaz, v zmysle ktorého by bolo možné vyvodiť záver o nesprávnosti výpočtu, uvádza iba neurčité tvrdenia bez odkazu na listinný dokument preukazujúci ich správnosť. Na preukázanie opaku tvrdenia žalobcu predložil ako dôkaz rozpis vzorca určeného zákonom na výpočet RPMN. Tiež poprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa úrokovej sadzby. Zmluva bola medzi sporovými stranami uzavretá v roku 2014 a úverová zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. a účinné od 01.04.2015. Na uzavreté zmluvy sa preto môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2014 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka v zmysle § 52 ods. 2 posledná veta je prípustné len pre vzťahy založené po jeho účinnosti. Právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 2015 sa preto majú a budú naďalej posudzovať podľa dovtedy platných predpisov; v tomto prípade podľa predpisov z roku 2014. Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že argument žalobcu zneplatňujúci dojednanie o úrokovej sadzbe ako celku je nielen nedôvodný, ale v rozpore s ustanoveniami zákona. Samotná výška odplaty (úrokov) bola k obdobiu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 31.03.2014 upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvu vo výške 46,30 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala - za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25-27 %. Žalovaný tiež poprel obsah tvrdení žalobcu o tom, že zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 31.03.2014 pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva teda údaj o dobe trvania a termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je v oboch prípadoch termínom konečnej splatnosti dátum 02.10.2017 (vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi). K tvrdeniu žalobcu, že zmluva neobsahuje uvedenie počtu, výšky a termínov splatnosti splátok, uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (62,69 eura), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Pri rozpisovaní splátky, by nebolo reálne možné vypočítať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri výpočte RPMN sa podľa prílohy č.

1 k ZoSÚ vychádza z výšky splátky. Výška splátky je logicky tá suma, o ktorej sa hovorí v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Pri výpočte RPMN zákon neurčuje iný význam pojmu „splátka“, teda napríklad, že má ísť o súčet splátky istiny, alebo splátku úroku a pod. Pritom je zrejme, že musí ísť o celú splátku, pretože inak by daný výpočet bol nesprávnym a mylným. Ak by platilo samostatné uvádzanie splátky istiny, splátky úroku, potom zo žiadneho zákonného ustanovenia ani nevyplýva, že by zmluva mala ešte obsahovať aj samostatný údaj o ich súčte. Ak pre výpočet RPMN je rozhodujúca výška splátky, a RPMN sa počíta na základe údajov uvedených v zmluve a platných v čase jej uzavretia, potom záver o rozpisovaní splátky znemožňuje tento výpočet. Pri výpočte RPMN by nebolo možné určiť, či do vzorca určeného na tento výpočet sa má použiť výška splátky istiny, splátky úroku alebo iných poplatkov. Rovnako tak zákon neurčuje, že pre účely tohto výpočtu sa jednotlivé rozpisované položky podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ majú spočítať. Skutočnosť, že tvrdenia žalovaného ohľadne nedostatkov v zmluve sú nesprávne, je možné podporiť aj poukázaním na fakt vyplývajúci z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ako to prezentuje žalobca, predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v Zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka. Tou je (§ 9 ods. 5 ZoSÚ) tabuľka, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Podotkol ale, že taký právny záver vyslovil aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Žalovaný tiež poprel tvrdenie žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ako aj ďalších náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ. Adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je upravená v bode 12 ods. 12.1 Zmluvných dojednaní. Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. Zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa Dohody o poskytnutí služby a mal zato, že z tvrdení žalobcu nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov. Žalobca v podanej žalobe pritom nespochybuje, že sa s dohodou oboznámil a uzavrel ju dobrovoľne. Tvrdenie, že platba je podľa danej dohody považovaná za neprijateľnú podmienku, je nepreskúmateľné, pretože okrem paušálneho tvrdenia o neprijateľnosti žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti (a ani dôkazy na ich preukázanie) o tom, v čom sú dôvody nerovnováhy v postavení strán. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby vyplýva, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Predmetná odplata je cenou plnenia, čiže z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia úvaha o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčená. Ani cena plnenia, a to aj v zmysle výslovného znenia smernice Rady 93/13/EHS v článku 4 odstavec 2, a ani dojednanie o nej nie sú neprijateľnou podmienkou. Tvrdenia žalobcu zároveň vylučuje aj skutočnosť, kedy za dohodnutých podmienok o uvedené služby požiadal, pričom jeho žiadosti bolo zo strany žalovaného vyhovie. Uvedené preukázateľne vylučuje možnosť nejakého nanútenia služby spotrebiteľovi. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žalovaný navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Žalobca vo svojich vyjadreniach nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného a podaním doručeným súdu dňa 06.10.2017 žalobca navrhol zmenu žalobného petitu. Požadoval vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, nakoľko na základe zistených skutočností, že žalobca už plnil nad rámec poskytnutej sumy úveru voči žalovanému, a pritom mal povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny v sume 1.001,30 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neodpovedal na žiadosť žalobcu, ktorý písomne požiadal o prehľad uhradených splátok na Zmluvu, požiadal mzdové oddelenie svojho zamestnávateľa o vystavenie kópie žiadosti žalovaného, aby zamestnávateľ žalobcu vykonával zrážky zo mzdy v žalovaným uvedenej výške i rozsahu. Z uvedenej žiadosti vyplýva, že do dňa 19.04.2016 vyplatil žalobca žalovanému sumu vo výške 1.077,66 eura, zrážkami zo mzdy bolo žalovanému poukázaná suma 689,59 eura, v celku 1.767,26 eura o 765,95 eura viac ako si žalobca požičal. Preplatok vo výške 765,95 eura tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu.

5. Uznesením č.k. 18C/23/2017 - 109 zo dňa 18.10.2017 súd pripustil zmenu žalobného petitu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 765,95 eura spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 765,95 eura odo dňa 30.01.2017 až do zaplatenia.

6. Z obsahu podania žalobcu, ktorým zmenil žalobný petít, a teda požadoval už len vydanie bezdôvodného obohatenia, vyplýva, že žalobca už viac netrval na pôvodnom určovacom petite a ani na alternatívnom petite, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2014 je neplatná, eventuálne určenie, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2014 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto tento procesný úkon žalobcu vyhodnotil aj ako čiastočné späťvzatie žaloby.

7. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovanej so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu sčasti späť, pričom žalovaný nevyjadril nesúhlas s týmto čiastočným späťvzatím žaloby, súd má za to, že vážne dôvody na nesúhlas u žalovaného v zmysle § 146 ods. 1 CSP nie sú dané. Súd preto konanie v časti o určenie, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2014 je neplatná, eventuálne, o určenie, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2014 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, zastavil.

11. Na pojednávanie sa nedostavili žalobca, žalovaný, ani ich právni zástupcovia, pričom požiadali o ospravedlnenie neúčasti a žiadali, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, najmä so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2014, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 31.03.2014, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, dohodou o poskytovaní služieb, žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.04.2016, predsporovu výzvou zo dňa 30.01.2017, stanoviskom žalovaného zo dňa 03.02.2017, potvrdením zamestnávateľa žalobcu o vykonaných zrážkach zo mzdy, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného a zistil tento skutkový stav:

13. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500044619 zo dňa 31.03.2014 súd zistil, že žalovaný ako dlžník žiadal žalobcu o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok (bod 5 žiadosti/zmluvy): poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.170 eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka vrátane úrokov: 62,69 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2.632,98 eura, predpokladaná RPMN za úver: 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,02 %, priemerná RPMN za úver: 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 616,87 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.504,56 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21 %. Z údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti/zmluvy) vyplývajú nasledovné údaje: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.170 eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka vrátane úrokov: 62,69 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2.632,98 eura, RPMN za úver: 69,50 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,02 %, priemerná RPMN za úver: 46,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 616,87 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.504,56 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 70,02 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 5,25 %.

14. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500044619 vyplývajú nasledovné údaje o schválenom úvere: schválená výška úveru: 1.170 eur, splatnosť úveru: 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 62,69 eura, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 02.05.2014,

dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 02.10.2017, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 2., celková výška úveru: 1.170 eur, RPMN úveru: 69,50%, schválená výška revolvingu: 704,23 eura, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 704,23 eura, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 62,69 eura, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška): 70,02 %, úverový limit: 1.170 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2.632,98 eura, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1.písm. a) Dohody o poskytnutí služby predstavovala 168,17 eura, ročná úroková sadzba úveru: 70,02 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.504,56 eura, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere: 31.03.2014.

15. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.04.2016 vyplýva, že žalovaný oznámil zamestnávateľovi žalobcu (ENERGOCHEMICA TRADING a. s.), že žalobcovi, ktorý je ich zamestnancom, žalovaný poskytol finančnú revolvingovú pôžičku pod variabilným symbolom č. XXXXXXXXXXXX a v súčasnej dobe ostáva do konca splátkového kalendára uhradiť sumu 1.555,32 eura. Vzhľadom na to, že klient bol v omeškaní na splátkach, bola mu na základe zmluvných podmienok vystavená zmluvná pokuta, čím sa celková dlžná suma navýšila o ďalšie poplatky. Z uvedeného vyplýva, že je potrebné dozrážať celkovú sumu v maximálnej možnej výške, ktorá je k dnešnému dňu 1.993,43 eura.

16. Podľa článku 8 bod 8.1 žiadosti/zmluvy bol predmetom dohody aj záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť a po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a záväzok žalobcu zaplatiť žalovanému odplatu (poplatok) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 eura.

17. Medzi stranami sporu bola uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2014 na zabezpečenie pohľadávok žalovaného zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.03.2014.

18. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu zo dňa 06.09.2017 mal súd preukázané, že žalobca zrážkami zo mzdy uhradil na úver č. XXXXXXXXXXXX sumu celkom 689,59 eura.

19. Žalobca tvrdil, že žalovanému uhradil na úver sumu 1.077,66 eura, pričom tieto tvrdenia žalovaný nepoprel, preto ich súd považoval za nesporné.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

23. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

24. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 2 veta tretia OZ, v znení účinnom od 01. 04. 2015, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

26. Podľa § 53 ods. 1, 2 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

27. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

28. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 551 ods. 1 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

31. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

32. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 31.03.2014 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere. V danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú, jednak s ohľadom na povahu zmluvných strán, keďže žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy konal a žalobca nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a jednak s ohľadom na skutočnosť, že pre spotrebiteľa sú vopred pripravené podmienky zmluvy a nie je vytvorený priestor na dojednanie jej obsahu alebo zmeny obsahu pred uzatvorením. Na takto založený právny vzťah strán konania je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy, a to najmä Zákon o ochrane spotrebiteľa a Zákon o spotrebiteľských

úveroch. Pritom je nutné prihliadať na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.04.2015 obsahujúce osobitnú úpravu pri spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené ustanovenie síce nebolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy, časovo však pôsobí aj na právne vzťahy pred jeho účinnosťou. Súd pritom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015, ako aj ustálenú aplikačnú prax súdov napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/127/2016 zo dňa 20.06.2016, rozsudok NS SR sp. zn. 4 MCdo 17/2014 z 26.11.2015, uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/167/2011 zo dňa 23.11.2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/218/2012 zo dňa 11.06.2013.

36. Je nepochybné, že v danom prípade sa jedná súčasne o spotrebiteľský úver upravený Zákomom o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 31.03.2014. Skutočnosť, že zmluva neobsahuje niektoré náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nespôsobuje jej neplatnosť, ale v prípade, ak absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zistil, že zmluva neobsahuje vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona), nakoľko výška splátky bola v zmluve vymedzená len sumou vo výške 62,69 eura bez jasnej a určitej špecifikácie, aká časť z tejto sumy pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky. Výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k) však treba dospieť k záveru, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Zákomom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Obligatórne splnenie týchto náležitostí je motivované osobitným cieľom zákonodarcu, vyplývajúcim z pozitívneho záväzku štátu v oblasti ochrany spotrebiteľa, a to zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií pre rozhodnutie o ne/uzavretí zmluvného záväzku. Zájemca o úverový produkt musí byť správne a zrozumiteľne informovaný, z čoho pozostáva splátka a aká je celková čiastka na zapltenie, keďže táto informácia ho môže zásadne ovplyvniť pri voľbe, či zmluvu uzatvorí alebo nie. Zmluva neobsahuje ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom tento údaj je uvedený iba v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nie je podpísané žalobcom. Napriek tomu, že žalovaný uviedol, že tento údaj sa nachádza v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré je súčasťou zmluvy v zmysle čl. 7 ods. 7.1 písm. g/ zmluvných dojednaní, súd má za to, že ak v samotnej Zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, túto zákonnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno považovať za splnenú. Na uvedenom závere nič nemení ani Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov obsahu zmluvy. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi totiž predstavuje jednostranný právny úkon žalovaného, ktorý sa v niektorých údajoch líši od údajov uvedených v Zmluve, pričom Zmluva o revolvingovom úvere je podpísaná tak veriteľom ako dlžníkom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v Zmluve ako dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov Zmluvy. Vzhľadom na chýbajúce údaje v zmluve, úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko ide o neuvedenie takých údajov v zmluve, ktorých neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Pritom súd poukazuje na skutočnosť, že pre záver súdu, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. predpísaných v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z..

37. Vo vzťahu k poukazu žalovaného na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 súd uvádza, že v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia Zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. V opačnom prípade by sa jednalo o výklad Zákona contra legem a bola by porušená zásada právnej istoty. Obchodnú

podmienku používanú veriteľmi v zmluvách o spotrebiteľských úveroch spočívajúcu v nečlenení splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov je potrebné aj po Rozsudku C 42-15 hodnotiť ako neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Len pre úplnosť súd uvádza, že súd vyhodnotil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov nielen kvôli nečleneniu splátok, ale aj z dôvodu absencie termínu konečnej splatnosti úveru v spotrebiteľskej zmluve.

38. S poukazom na vyššie uvedený právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy sa súd už ďalej nezaoberal ostatnými žalobcom namietanými neprijateľnými podmienkami spotrebiteľskej zmluvy, a taktiež ani ďalšími námietkami strán, nakoľko by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania a vzhľadom na predmet konania (vydanie bezdôvodného obohatenia) aj bez právneho významu.

39. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť.

40. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovanému bola schválená výška úveru 1.170 eur, avšak žalobca vyplatil žalovanému v skutočnosti iba sumu v celkovej výške 1.001,83 eura, nakoľko si žalobca pri poskytnutí úveru odpočítal dohodnutú odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 168,17 eura (1.170 eur - 168,17 eura). Medzi stranami nebolo sporné ani tvrdenie žalobcu, že na úver uhradil celkom sumu 1.767,25 eura (splátkami na úver sumu 1.077,66 eura a zrážkami zo mzdy sumu 689,59 eura). Z týchto dôvodov je žalovaný povinný titulom bezdôvodného obohatenia zaplatiť žalobcovi sumu 765,42 eura. Žalobca požadoval sumu 765,95 eura, pričom takáto suma nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, preto súd žalobu v časti o zaplatenie 0,53 eura zamietol.

41. Vzhľadom na to, že pre nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je splatnosť stanovená, je potrebné vychádzať z § 563 OZ; splatnosť podľa tohto ustanovenia nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Žalobca požadoval od žalovaného aj úroky z omeškania z bezdôvodného obohatenia od 30.01.2017, teda od dátumu, kedy bola žalovanému doručená predsporová výzva. Z vykonaného dokazovania však jednak nevyplýva dátum, kedy bola predmetná výzva žalovanému doručená (predsporová výzva je len datovaná ku dňu 30.01.2017) a navyše, čo je podstatnejšie, z jej obsahu nevyplýva výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z týchto dôvodov má súd zato, že žalovaný bol vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia až doručením návrhu na zmenu petitu dňa 24.10.2017, nakoľko až tento návrh predstavuje kvalifikovanú upomienku (žiadosť veriteľa o plnenie). Dňom nasledujúcim po tomto doručení sa žalovaný dostal do omeškania a z týchto dôvodov súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny 765,42 eura, a to počnúc dňom 25.10.2017 do zaplatenia istiny. Vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal určenia neplatnosti úverovej zmluvy, eventuálne určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, následne vzal žalobu čiastočne späť a žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia. K čiastočnému zastaveniu konania došlo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, bolo teda povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú

zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca zbral žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného. Je síce pravdou, že žalovaný odmietol vydať žalobcovi prehľad splácania poskytnutého úveru, nemožno však prehliadať skutočnosť, že žalobca (navyše zastúpený právnym zástupcom) mohol podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia už v čase, keď podával žalobu s pôvodným petitom o určenie neplatnosti zmluvy/ určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, nakoľko v priebehu konania sa zistili skutočnosti (oznámenie zamestnávateľa o rozsahu vykonaných zrážok zo mzdy), ktoré by prípadne len ovplyvnili výšku vydania bezdôvodného obohatenia. Samotný žalobca má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a napriek tomu, že ide o spotrebiteľa, mal by mať prehľad o tom, koľko splátok a v akej sume na úver zaplatil. V čase podania žaloby už disponoval žiadosťou žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy, od ktorého odvodil sumu, ktorú už žalovanému uhradil. Teda už v tom čase mohol žalovať o vydanie bezdôvodného obohatenia 75,83 eura. Pritom aj pokiaľ ide o zrážky zo mzdy, nič nebránilo žalobcovi vyžiadať si takýto prehľad pred podaním žaloby od zamestnávateľa, resp. uvedené mohol zistiť aj zo svojich výplatných pásoch. Kto zaviniť čiastočné zastavenie konania, mal ohľadom tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. Žalobca mal teda v konaní neúspech pokiaľ ide o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, eventuálne určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a čiastočný úspech pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom. Keďže obe strany mali vo veci úspech len čiastočný, súd žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný, a to do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).